

tekst: redactie CGKVrouw
meditatie: Rieke den Hertog

JEZUS EN PETRUS, EEN MENS ALS IK

I. De lijdende Heiland en Petrus

Lezen: *Belijdenis* Mattheus 16:13-25

zingen: Schriftberijming 24 vers 1,4,5 (melodie Psalm 134)

Wij roepen Koning Christus aan,
van God, de Vader, uitgegaan:
in menslijk vlees en menslijk bloed
heeft ons Gods eigen Zoon ontmoet.

In heel de wereld is gehoord
dit blijde evangelie woord
en waar de tijding werd geloofd,
is Hij erkend als Heer en Hoofd.

De Vader zelf sprak tot zijn Zoon:
Zit aan mijn zijde op mijn troon,
tot zich uw laatste vijand buigt
en aller tong U eer betuigt.

Lezen: *Voetwassing* Johannes 13:1-15 en 36-38

Gedicht

Voetwassing (1)

Daar staat de kruik. Maar ik? Tóch loop ik door.
Zou ik mijn broeders voeten moeten wassen?
Ik kijk wel uit. Daar zal ik echt voor passen.
Een ander mag, ik sta te hoog daarvoor.

Ik zoek mijn plek, maar maak me alweer dik.
Johannes heeft toch niet die plaats al ingenomen?
Er zal toch geen onenigheid van komen?
Het spreekt vanzelf: naast Jezus, daar hoor ik.

We liggen aan, de rust is weer een feit.
De Meester laat ons iets belangrijks weten.
'Het is mijn diepe wens dit Pascha nog te eten
met jullie allemaal, voordat Ik lijd.'

Dan staat Hij op. Waar gaat Hij nu naartoe?
Ik zie Hem naar de kruik met water lopen.
Zijn kleed uitdoen, de linnen doek om knopen.
Alsof Hij zeggen wil: Zien jullie wat Ik doe?

De boosheid komt al heel gauw in mij op.
Gaat Hij, de Meester, slavenwerk verrichten?
Maar dát kan Hij Zichzelf toch niet verplichten?
Dat gaat te ver. De wereld op zijn kop!

Hij is nu vlak bij mij. Het gaat al snel.
'Kom Petrus, geef Mij nu je vuile voeten.'
Ik weiger. Het had andersom gemoeten.
'Nu snap je het nog niet, maar later wel.'

Toch houd ik vol: 'U wast mijn voeten niet!'
'Als Ik niet was, hebben wij niets te delen', zegt Jezus nu.
Met Hem valt niet te spelen.
Ik heb te doen wat Jezus mij gebiedt...

'Dan niet alleen mijn voeten, ook mijn hoofd.
En reinig dan ook allebei mijn handen.'
'Dat hoeft niet.' En ik voel Zijn liefde branden.
'Je bent al rein, je hebt Mijn woord geloofd.'....

Zingen: Opwekking 705

Aan de maaltijd wordt het stil,
als de Meester knielen wil,
en vol liefde als een knecht
elk apart de voeten wast en zegt:

Dit is wat Ik wil dat jullie doen,
dit is waarom Ik bij jullie neerkniel.
Dit is hoe mijn kerk behoort te zijn,
dit is wat de wereld ziet van Mij,
als je Mij gaat volgen.

Refrein:

Toon mijn liefde
aan de ander,
dien de ander,
zo heb Ik ook jou liefgehad.
Heb elkaar lief,
wat er ook gebeurt,
dien de ander,

zo heb Ik ook jou liefgehad.

In de wereld wordt het stil,
als wij doen wat Jezus wil
en gaan dienen als een knecht,
zoals Hij ons heeft gezegd. Hij zei:

Dit is wat Ik wil dat jullie doen,
dit is waarom Ik bij jullie neerkniel.
Dit is hoe mijn kerk behoort te zijn,
dit is wat de wereld ziet van Mij,
als je Mij gaat volgen.

(Refrein)

of

Gezang 569 (Liedboek 2013) – ook te zingen op de melodie van Psalm 140

1 Toen Jezus wist: nu is gekomen
het uur om door de nacht te gaan,
heeft Hij een linnen doek genomen
en water in een schaal gedaan.

2 Hij gaf ons zwijgende een teken
en kwam ons voet voor voet nabij,
Hij deed het water van zich spreken,
het stort zich uit en reinigt mij.

3 Zo is de Heer een knecht geworden
en tot de bodem toe gegaan
om ons met ootmoed te omgorden,
Hij doet ons zijn geringheid aan.

4 Heer van mijn hart, U bent gekomen
de nacht door naar uw grote dag,
ik heb in eenvoud aangenomen
dat ik U daarin volgen mag.

Gedicht

....Voetwassing (2)

Hij ruimt de spullen op en ligt weer aan.
Ik voel de schaamte nu naar boven komen.
Hij heeft het laagste plaatsje ingenomen
en zegt: 'Zie je wat Ik bij jullie heb gedaan?'

Als je nu zelf, dit alles overziend, beseft,
dat Ik, de Meester, jullie voeten gewassen heb:
Doe zélf wat had gemoeten.
Wees net als Ik, als één die anderen dient.'

Die waterkruik wees mij op mijn gebrek.
Ik wilde niet de minste zijn, de kleinste.
Maar Jezus' wasbeurt maakte mij de reinste.
Hij wees mij liefdevol de juiste plek.

En later, toen begreep ik het pas goed.
Ik viel zo diep, ik hoor mijzelf nóg zweren:
'Ik ken Hem niet, ik hoor niet bij die Heere!'
Maar Jezus diende mij, Hij gaf Zijn bloed.

Dat ik bij Hem mocht horen, hield mij klein.
Hij kon mij, ondanks hoogmoed, tóch gebruiken.
Zie jij soms onderweg ook waterkruiken?
Pak ze dan op, en wil de minste zijn!

Lukt het je niet? Daar aan het kruis hangt Hij.
Hij heeft niet slechts Zijn kleden afgegeven,
Hij liet Zijn liefde zien, Hij gaf Zijn leven
en zegt: 'Zó dien ik jou. Dien jij nu Mij?'
Anja den Otter

Lezen *Gevangenneming* Mattheus 26:31-46

Gedicht

Achtergebleven

Nu zwerf ik schichtig langs de donkere straten
en grijpt de radeloosheid om zijn lot
in alle hevigheid mij naar de strot,
mij, die ooit zei: 'Nooit zal ik U verlaten!'
Zo onbarmhartig honen mij die woorden
als grootspraak, boordevol van eigenwaan,
en elke stap die 'k zet bij Hem vandaan
weet ik te meer: Ze zullen Hem vermoorden!
Dus struikel ik en val, ik ben verslagen.
De angst slaat toe: een grondeloze zee
van rampspoed spoelt mij weg en neemt Hem mee.
De toekomst zonder Hem is niet te dragen.
Joke Verweerd

Zingen: Psalm 38: 1 en 11 (OB)

1. Groot en eeuwig Opperwezen,
Zeer te vrezen,
Straf mij in Uw gramschap niet;
Toon mij toch, dat Uw kastijden,
In mijn lijden,
Uit geen grimmigheid geschiedt.

11. Die voorheen mij teêr beminden,
En mijn vrinden,
Wijken, angstig voor mijn plaag;
Nabestaanden gaan ter zijden,
Wegens 't lijden,
En d' ellenden, die ik draag.

OF

Psalm 38: 4 en 5 (DNP)

4. Wie mij kwellen, wie mij haten,
laat ik praten,
ook al gaan ze fel tekeer.
Met mijn allerlaatste krachten
blijf ik wachten
totdat U mij antwoordt, HEER.

5. Geef dat ik niet uit zal glijden
in het lijden
dat mij altijd vergezelt.
Angstig voel ik mij en nietig,
diep verdrietig
om de zonde die mij kwelt.

Lezen *Verloochening* Mattheus 26: 57-58, 69-75

MEDITATIE

Zingen: Gebed des Heeren vers 7 en 8

7. Leid ons in geen verzoeking ooit,
Verberg voor ons Uw aanzicht nooit;
Gij weet het, onze kracht is klein;
De driften veel, en 't hart onrein,
Wat wordt er van ons in dien staat,
O Vader, zo Gij ons verlaat?

8. Verlos ons uit des bozen macht;
Bescherm en sterk ons door U kracht;
Wij zijn toch zwak, Zijn sterkt' is groot;
Dus zijn w' elk ogenblik in nood;
Hier komt nog vlees en wereld bij;
Ai, sterk ons dan, en maak ons vrij.

PAUZE/ muzikaal intermezzo, n.a.v. een paaslied?

II. De Opgestane en Petrus

Gedicht

Paasmorgen, ik hoor
de roep van de kieviten
in het veld: 'Vivit*!'

Jaap Zijlstra

* Hij leeft.

Lezen: *Opstanding* Johannes 20:1-10

Zingen: Gezang 215 : 1, 2 en 3 (Liedboek 1973)

1 Christus, onze Heer, verrees,
halleluja!
Heilige dag na angst en vrees,
halleluja!
Die verhoogd werd aan het kruis,
halleluja,
bracht ons in Gods vrijheid thuis,
halleluja!

2 Prijst nu Christus in ons lied,
halleluja,
die in heerlijkheid gebiedt,
halleluja,
die aanvaardde kruis en graf,
halleluja,
dat Hij zondaars 't leven gaf,
halleluja!

3 Maar zijn lijden en zijn strijd,
halleluja,
heeft verzoening ons bereid,
halleluja!
Nu is Hij der heemlen Heer,

halleluja!
Englen juublen Hem ter eer,
Halleluja!

Of

Psalm 118 : 1, 7, en 14 OB

1. Laat ieder 's Heren goedheid loven,
want goed is d' Oppermajesteit.
Zijn goedheid gaat het al te boven,
zijn goedheid duurt in eeuwigheid.
Laat Isrel nu Gods goedheid loven
en zeggen: 'Roemt Gods Majesteit!
Zijn goedheid gaat het al te boven,
zijn goedheid duurt in eeuwigheid!'

7. De Heer is mij tot hulp en sterkte:
Hij is mijn lied, mijn psalmgezing.
Hij was het, die mijn heil bewerkte,
dies loof ik Hem mijn leven lang.
Men hoort der vromen tent weergalmen
van hulp en heil, ons aangebracht.
Daar zingt men blij, met dankb're psalmen:
'Gods rechterhand doet grote kracht.'

14. Gij zijt mijn God, U zal ik loven,
verhogen uwe majesteit.
Mijn God, niets gaat uw roem te boven,
U prijs ik tot in eeuwigheid.
Laat ieder 's Heren goedheid loven,
want goed is d' Oppermajesteit:
zijn goedheid gaat het al te boven,
zijn goedheid duurt in eeuwigheid.

Of

Psalm 118 : 1, 5 en 9 NB

1. Laat ieder 's HEREN goedheid prijzen,
zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Laat, Israël, uw lofzang rijzen:
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Dit zij het lied der priesterkoren;
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.
Gij, die den HEER vreest, laat het horen;
Zijn liefde duurt in eeuwigheid.

5. De HEER is mij tot hulp en sterkte,
Hij is mijn lied, mijn psalmgezing.
Hij is het, die mijn heil bewerkte.
Ik loof den HEER mijn leven lang.
Hoort in hun kamp Gods knechten zingen
nu Hij de zege heeft gebracht:
Gods rechterhand doet grote dingen,
Gods rechterhand heeft grote kracht!

9. Dit is de dag, die God deed rijzen,
juicht nu met ons en weest verblijd.
O God, geef thans uw gunstbewijzen,
geef thans het heil door ons verbeid.
Gezegend zij de grote koning
die tot ons komt in 's HEREN naam.
Wij zeg'nen u uit 's HEREN woning,
wij zegenen u al tezaam.

Gedicht
Paaslied

Wij zingen bij de gratie van
het graan dat opstaat als een man,
de korrel die ontbonden is
en uitbreekt in verrijzenis.

Van harte zingen wij U lof,
o Heer, die opdaagt uit het stof,
van alle oogst de eersteling,
de garve van de opstanding.

Gij die gevallen zijt als zaad
en vorstelijk te velde staat,
de smalle vore van het graf
werpt hondervoud zin vruchten af.

Heilige Geest, zo ver Gij waait,
hebt Gij de akker ingezaaid
met graan dat niet in vrede rust
maar opstaat tot een lieve lust.

Jaap Zijlstra

Zingen: Uit aller mond 87 : 1 en 3

1. Jezus is ons licht en leven!
Hij, die, aan het kruis geheven,

met zijn bloed ons heeft gekocht,
heeft nu vorst'lijk overmocht.
Hij kan niet gebonden wezen;
als een Held is Hij verrezen!
Halleluja! Halleluja!

3. 't Leven heeft de dood verslonden;
wat geboeid is, wordt ontbonden.
Dood, waar is uw overmacht,
waar uw prikkel, waar uw kracht?
's Heren vrijgekochten hopen,
want de hemel gaat hun open.
Halleluja! Halleluja!

III. De Herder en Petrus

Lezen : Johannes 21:1-19 21:1, 15-19

Zingen: weerklink lied 58 (melodie: Lam Gods, dat zo onschuldig)

Heer Jezus, goede herder,
Gij weet: ik kan niet verder,
ik kan niet zonder U;
o herder, blijf mij leiden,
ik kan mijzelf niet weiden,
ik kan niet verder zonder U!

Rotsvast zou ik geloven,
geen mens zou mij ontroven
mijn onbegrensde trouw -
meer Heer, Gij ziet mij schromen
om nu tot U te komen
met niets dan ootmoed en berouw.

Vergeef mijn grote woorden -
o, dat ik beter hoorde
naar wat Gij vroeg van mij:
mijn hoogmoed op te geven,
mijn overmoedig leven -
De goede herder? Dat zijt Gij!

Gij draagt mij in genade,
Gij vraagt niet naar mijn daden,
Gij koestert zelfs geen grief;
gij vraagt niet te beloven
weer rotsvast te geloven -
Gij vraagt alleen: Hebt gij Mij lief?

Gedicht

Uw getuige

Heer, ik weet het: U komt spoedig.
Ja, Uw komst is reeds in zicht.
Geef mij liefde, maak me moedig,
om te zijn een lichtend licht.

Wil mij ware wijsheid geven.
Eigen wijsheid is maar schijn.
Laat mij in mijn daag'lijks leven
Uw getuige mogen zijn.

Dat mijn woorden niemand schaden,
ik niet in de weg zal staan.
dat ik niemand door mijn daden
zal verhind'ren in te gaan.
M.A. Groeneweg-de Reuver

Zingen: Uit aller mond 155 : 1, 3 en 6

1. Zoals ik ben, 'k heb anders niet
dan 't offer ook voor mij geschied
en dat U zelf mij roepen liet,
o Lam van God, ik kom, ik kom.

3. Zoals ik ben, ofschoon altijd
in twijfel, in opstandigheid,
van binnen vrees, van buiten strijd,
o Lam van God, ik kom, ik kom.

6. Zoals ik ben - Uw liefde, Heer,
wierp elke hinderpaal terneer -
om slechts te zijn van U, o Heer,
o Lam van God, ik kom, ik kom.

Gedicht

Volgen

Volgen hebt U, Heer, geboden,
niet het minst in tegenspoed.
volgen in gevaar en noden;
U te volgen is zo goed!

Volgen, wilt U ons dit leren,
achter U te gaan geeft moed.

Volgen is ons tot u keren,
U te volgen is zo goed!

Volgen brengt ons steeds Uw zegen,
geeft ons leven glans en goed.
Volgen voert ons op uw wegen,
U te volgen is zo goed!

Volgen wilt U rijk belonen
met het eeuwig, zalig goed.
volgen is straks bij U wonen,
U te volgen is zo goed!

J. Van Amstel

Zingen: U zij de glorie

1. U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.
Uit een blinkend stromen daald' een engel af,
Heeft de steen genomen van 't verwonnen graf.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

2. Ziet Hem verschijnen, Jezus onze Heer!
Hij brengt al de zijnen in zijn armen weer.
Weest dan volk des Heren, blijd' en welgezind,
en zegt telkenkere; Christus overwint!
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

3. Zou ik nog vrezen, nu Hij eeuwig leeft,
die mij heeft genezen, die mij vrede geeft?
In zijn godd'lijk wezen is mijn glorie groot,
Niets heb ik te vrezen in leven en dood.
U zij de glorie, opgestane Heer!
U zij de victorie, nu en immermeer.

Meditatie “De Here keek Petrus aan”

We kennen allemaal Petrus, we weten van zijn impulsieve aard, hoe hij telkens weer vol enthousiasme zich aan Jezus geeft, maar ook hoe hij diep onderuit kan gaan. Bij de instelling het 'Avondmaal' heeft hij Jezus bezworen dat hij Hem nooit in de steek zal laten: 'Here, met U ben ik bereid om zelfs de gevangenis en de dood in te gaan' (Luk 22: 33). Maar Jezus zegt dat Petrus Hem, voordat de haan gekraaid heeft, voordat het licht wordt, drie keer verloochend zal hebben (Matt. 26:34). Petrus ontkent dat fel: Al zou ik ook met U moeten sterven, ik zal U beslist niet verloochenen' (Matt. 26:35).

Toch lijkt het er eerst op dat Petrus woord houdt. Als Jezus gevangen genomen is en naar het huis van de hogepriester wordt gebracht, volgt Petrus Hem op afstand. Hij móet weten wat er met Jezus gebeurt.

Maar dan stelt een dienstmeisje hem de vraag of hij niet ook bij die Jezus hoort. Petrus ontkent, en zegt zelfs dat hij Jezus niet kent en niets met Hem heeft. Als hij dat voor de derde keer kraait er een haan. Wat gaat Petrus diep onderuit! En dan staat er: Jezus draait Zich om en kijkt Petrus aan (Luk 22:61). Op dat moment dringt tot Petrus door wat er gebeurd is, wat hij heeft gedaan, en hij huilt bitter.

Is dit het ergste wat gebeuren kan? Is het over en uit voor Petrus? Of mogen we dit anders lezen? Jezus heeft het voorzegt. Hij weet wat er gaat gebeuren, Hij is deze lijdensweg gegaan om de zijnen lief te hebben tot het einde, dat is: tot het doel bereikt is, tot het volbracht is. Hij heeft gebeden tot zijn Vader: 'Ik heb U verheerlijkt op de aarde. Ik heb het werk volbracht dat U Mij gegeven hebt om te doen' (Joh. 17: 4).

Wanneer de Here Jezus Petrus aankijkt die Hem net verloochend heeft, zegt zijn blik: 'Petrus, ik weet wat jij gedaan hebt en dat is de reden dat ik deze weg ga'. Hier wordt ineens heel persoonlijk van wat in Joh. 3: 16 staat: 'Want zo lief heeft God de wereld gehad dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft'.

Op dezelfde manier kijkt Jezus ons aan tijdens Zijn lijdensweg. Je weet dat je zonder Hem niet voor God kunt verschijnen, dat je vast zit in je bestaan waarin je heel goed zonder God meent te kunnen. Misschien heb je een heel ander karakter, ben je niet zo impulsief als Petrus. Maar het gaat niet om Petrus' karakter, het gaat om wat er in ons allemaal aan de hand is: 'Het goede dat ik wil doe ik niet maar het kwade dat ik niet wil dat doe ik' (Rom. 7: 19).

Op Zijn weg naar het kruis, Zijn dood én Zijn opstanding kijkt Jezus ons aan: ook voor jou ben ik hier, ook voor jou ga ik deze gang. En wanneer we dat goed tot ons door laten dringen klaart ineens de lucht op, dan wordt dit moment ook voor mij het mooiste moment, ook ik mag voor God bestaan, alleen omdat Jezus deze weg is gegaan en mij onderweg heeft aangekeken. 'Petrus, Ik heb voor jou gebeden dat je geloof niet ophoudt' (Luk. 22:32) Dat zegt Jezus tegen Petrus als Hij hem aankijkt. Deze blik van Jezus mogen we zien als een afglans van Gods vriendelijk aangezicht, bij Wie vrolijkheid en licht is.